

Zápas o skúsenosť Božieho Otcovstva

Vy sa teda modlite takto: Náš Otče, ktorý si v nebesiach, nech sa posväťí tvoje meno!

Nech príde tvoje kráľovstvo! Nech sa stane tvoja vôľa ako v nebi, tak aj na zemi!

Daj nám dnes náš každodenný chlieb

a odpusť nám naše viny, ako aj my odpúšťame svojim vinníkom,

a neuvod' nás v pokušenie, ale nás zbav zlého, lebo tvoje je kráľovstvo i moc i sláva na veky.

Amen.

Matúš 6:9-13

Už piaty krát sa venujeme textu veršov 9 až 13 zo 6. kapitoly Evanjelia podľa Matúša a aj

v tomto článku sa opäť chceme pozrieť na oslovenie: „*Náš Otče*“.

Prečo tomuto osloveniu, týmto dvom slovám, venujeme takú veľkú pozornosť? Je to preto, lebo sú to veľmi dôležité slová. Je to preto, lebo oni sú kľúčom k Božiemu srdcu. Človek, ktorý nevie povedať *náš Otče* z celého srdca, má problém modliť sa. Potrebujeme veľmi dobre rozumieť, čo pre nás znamená vzťah s Otcom. Preto táto téma: „*Náš Otče*“.

Keď sa ideme modliť, žiadna modlitba nebude modlitbou ako má byť, pokiaľ nezačneme slovami: „*Náš Otče*“. Nemyslíme tým, že vždy musíme vysloviť slová *náš Otče*. Myslíme tým to, že keď začneme svoju modlitbu akýmkoľvek biblickým oslovením Boha, napríklad:

Hospodine

,
môj Pane

,
Samovládca

, a pod., tak v mojom srdci musí byť hlboké vedomie toho, že ten, koho oslovujem, je

môj Otec

. Takže neučíme a netvrdíme, že vždy musíme začať modlitbu slovami

môj Otče

, alebo

náš Otče

, ale učíme postoj srdca, ktorý v každej modlitbe má byť.

V predchádzajúcich článkoch (*Solas* číslo 6 až číslo 9, poznámka redakcie) sme ukázali na viacero stránok Božieho Otcovstva a na jeho charakter. Predstavili sme

Sedem stránok Božieho Otcovstva

(číslo 6). Opísali sme

Výsady Božieho Otcovstva

(číslo 7),

Vznešenosť Božieho Otcovstva

(číslo 8) a

Povinnosti plynúce z Božieho Otcovstva

(číslo 9). Písali sme o tom, čo Biblia učí o Božom Otcovstve, čo učí o vznešenosti, o výsadách, o privilégii, o charaktere Božieho Otcovstva a písali sme aj o ich aplikovaní do života veriaceho.

V tomto článku sa budeme venovať poslednej časti tejto témy, ktorú považujeme za všetkých doterajších za najviac praktickú. Nazvali sme ju: *Zápas o skúsenosť Božieho Otcovstva*. Teraz sa chceme venovať zápasu o to, aby sme vo svojom živote mali skúsenosť a skúsenosti Božieho Otcovstva. A všetko to chceme ukázať z Písma.

Prečo zápas o skúsenosť Božieho Otcovstva?

Pretože táto skúsenosť je pre nás životne dôležitá. Pretože táto skúsenosť neprichádza automaticky, ale potrebujeme o ňu usilovať. Mať iba vedomosti o Božom Otcovstve, poznať všetky pravdy o ňom, o ktorých sme doteraz písali, a pritom veľmi málo z nich zakúsiť, alebo nezakúsiť vôbec, by bolo málo čo prospešné či užitočné. Keď prichádzame k Bohu, potrebujeme aj zo svojej osobnej skúsenosti si byť istý, že Boh je mojím Otcom. Prečo túto dôležitú a potrebnú skúsenosť niektorí veriaci nemajú?

Otázka skúsenosti toho, že Boh je mojím Otcom, je dôležitá, praktická a pre niektorých, alebo mnohých, predmetom pastoraácie. V tomto článku chceme hovoriť k tým, ktorí nechcú žiť iba v nejakom povrchnom vedomí Božieho Otcovstva. K tým, ktorí sa pýtajú, či Božie Otcovstvo pre nich je skutočne duchovné a neznamená len nejaké povrchné a plytké slová. Chceme hovoriť k tým, ktorí nedokážu žiť s vedomím, že nepoznajú Božie Otcovstvo alebo nepoznajú ho tak, ako by chceli a mali. Píšeme toto preto, lebo nové stvorenie v Kristovi, človek s novou prirodzenosťou, potrebuje mať osobnú skúsenosť Božieho Otcovstva.

Tému *Zápas o skúsenosť Božieho Otcovstva*, rozdelíme do štyroch častí: I. *Oprávnenosť zápasu o skúsenosť Božieho Otcovstva*

, II.

Dôvod zápasu o spoznanie a hlbšiu skúsenosť Otcovstva

, III.

Prekážky, ktoré v tomto zápase potrebujeme prekonať
a IV.

Praktické kroky, ktoré v tomto zápase potrebujeme urobiť

.

I. Oprávnenosť zápasu o skúsenosť Božieho Otcovstva si ukážeme z troch biblických textov :

1. V Evanjeliu podľa Jána v kapitolách 13 až 16 sú zachytené rozhovory medzi Pánom Ježišom a jeho učeníkmi. Učeníci boli presvedčení, že Pán Ježiš Kristus ich miluje. On im však pripomína, že ich aj Otec miluje, keď im hovorí: „... *Otec vás má rád, pretože ste vy mňa mali radi a uverili ste, že som ja vyšiel od Boha* “ (Ján 16:27). Prečo im to hovorí? Pretože podľa textov týchto kapitol sa zdá, že učeníkom chýba vedomie a skúsenosť Božieho Otcovstva. Zdá sa, že učeníci mali predstavu, že Otec je mimo tohto všetkého diania, ktoré oni prežívali s Pánom Ježišom („...

povedal Filip: Pane, ukáž nám Otca, a bude nám dosť

“ Ján 14:8). Preto im Pán Ježiš prízvukuje:

Otec vás má rád

. Nielen ja vás mám rád, o čom učenici nepochybujú, ale aj Otec vás má rád. To, že ich Otec má rád, je založené na fakte, že uverili v Ježiša Krista, že si ho zamilovali. Vedie ich k vedomiu, že Otec ich má rád, aby sa modlili k Otcovi v jeho mene a ich modlitby budú vypočuté, lebo Otec ich miluje.

S mnohými veriacim je to tak, že vo svojom kresťanskom živote zápasia s vedomím, či ich Otec má rád. Zápasia s touto otázkou, lebo im chýba skúsenosť, či ich Otec má rád, chýba im skúsenosť Otcovstva. Pán Ježiš slová z Jána 16:27 adresuje nielen svojim učeníkom, ktorí boli fyzicky s ním, ale aj nám všetkým, ktorí sme v neho uverili.

2. Ďalšie miesto v tomto zápase je z listu Rímskym: „*Lebo ste nevzali ducha služby, aby ste sa zase báli, ale ste vzali ducha synovstva, v ktorom voláme: Abba, Otče*

!“ (Rímskym 8:15). Apoštol Pavol na tomto mieste píše o možnosti opätovného strachu z toho, či ma Otec miluje. Tento text musíme čítať v kontexte celej ôsmej kapitoly, ktorá v druhej svojej časti hovorí o utrpení, ktoré na tomto svete podstupujeme. Keď prechádzame utrpením, máme tendenciu si myslieť, že nás Otec nemá rád. Keď máme trápenie, keď sme v ťažkých okolnostiach, tak vzdycháme a často zabúdame, že Boh je naším Otcom a začíname sa báť. Pavol však pripomína, že sme nevzali ducha služby, aby sme sa báli, ale sme vzali ducha synovstva. Pavol povzbudzuje: vzali ste ducha synovstva, v ktorom voláme Otče! Nebojme sa preto, lebo sme synovia nebeského Otca!

3. Realitu zápasu o skúsenosť Božieho Otcovstva ďalej ukazuje text: „*Takže už nie si sluha,*

ale syn, a jestli syn, aj dedič Boží skrze Krista. Ale vtedy neznajúc Boha slúžili ste bohom, ktorí prírodou nie sú nimi. “

(Galatským 4:7-8). Tieto slová sú adresované veriacim ľuďom. Prečo to musí byť pripomenuté ľuďom, ktorí majú Svätého Ducha, ktorý bol poslaný do ich srdc a v ktorom voláme: „

Abba, Otče

“? Preto, lebo začali mať mentalitu sluhov, ktorí majú strach a nie mentalitu synov, ktorí majú dôveru k Otcovi. V zboroch Galácie došlo k odklonu od evanjelia spasenia z milosti. A kedykoľvek dôjde k odklonu od evanjelia Ježiša Krista, evanjelia milosti, nastáva stav, keď sa veriaci začínajú správať ako sluhovia a nie ako synovia nebeského Otca. Títo veriaci mali skúsenosť Otcovstva, ale tým, že do svojho života prijali falošné princípy, skúsenosť zo vzťahu Otcovstva je u nich narušená.

Uvedené texty predpokladajú zápas o reálnu skúsenosť Božieho Otcovstva. Hovoria o reálnom vzťahu k Bohu ako k Otcovi.

II. Dôvod zápasu o spoznanie a hlbšiu skúsenosť Otcovstva

Uviedli sme tri príklady z Písma, v ktorých sa predpokladá zápas o skúsenosť Otcovstva. V ďalšom sa pozrime na dôvody tohto zápasu.

1. Prvý dôvod, prečo musíme zápasieť o Otcovstvo, je ten, že stále ešte žijeme v nevykúpenom tele (Rim 8:23). Naše postavenie synov ešte nie je stopercentne zviditeľnené v našom každodennom živote. Náš každodenný život nezodpovedá postaveniu, ktoré máme pred

Bohom ako jeho synovia. Inými slovami: Odkedy sme uverili, v plnej miere sme Jeho (Božími) synmi, a predsa náš každodenný život tomuto nezodpovedá. Nie sme už viac cudzoložnatá, ale sme Božie deti. Sme synovia, máme prvotinu Ducha a predsa ešte synovstvo očakávame – očakávame vykúpenie svojho tela. Písmo rozlišuje synovstvo, ktoré máme teraz skrze vieru v Ježiša Krista a synovstvo v budúcnosti. Skúsenosť synovstva je teraz rozdielna od skúsenosti synovstva v budúcnosti. V čom je rozdiel? To, čo zakúšame teraz, je nedokonalá skúsenosť. Je to skúsenosť zápasu, skúsenosť pochybností. Skúsenosť synovstva pri vykúpení tela bude skúsenosť bez pochybností, bez potreby zápasu o synovstvo. Je to rovnaké ako so skúsenosťou Otcovstva, lebo skúsenosť synovstva a otcovstva ide ruka v ruke, obe idú spolu.

2. Ďalší dôvod vysvetlíme analógiou. Písmo prehlasuje, že hoci o nás platí, že sme spasení, predsa nie vždy máme v tomto naozaj plnú istotu (napr. 1. Jan 5:13). Toto vedomie spaseného človeka niekedy v nás kolíše aj napriek tomu, že o nás celý čas platí, že sme spasení. Rovnako je to aj s Božím Otcovstvom. Boh je naším Otcom, to je naše postavenie, ale naša skúsenosť s Božím Otcovstvom a vedomie Otcovstva v nás niekedy kolíše.

III. Prekážky, ktoré v tomto zápase potrebujeme prekonať

1. „*Lebo chodíme vierou a nie videním*“ (2. Korintským 5:7). Naša skúsenosť s Otcovstvom je skrze vieru v Ježiša Krista. Ale aj o našej viere platí, že kolíše. Raz je väčšia, silnejšia, inokedy menšia. Preto keď kolíše naša viera, kolíše aj naše vnímanie Božieho Otcovstva.

2. Ďalší dôvod, prečo plne nezakúšame skúsenosť Božieho Otcovstva, je ten, že sme pod

Božou výchovou (Žid 12:7-9). V rámci našej výchovy Otec urobí aj to, že na nejaký čas skryje pred nami svoju tvár a vo svojich životoch poznáme, aká je to prázdnota, keď Otca nemáme nablízku. Prečo to robí? Aby nás priviedol k pokániu a pritiahol k sebe. Aby sme si znova uvedomili, že potrebujeme Otca.

3. Často krát je v našom živote uhášaný Svätý Duch (1. Tes 5:19). Pamätajme, že skúsenosť Otcovstva je skrze vieru, ale Otcovstvo v našich životoch je sprítomňované jedine Svätým Duchom (Ján 14:23 a 1. Kor 3:16). Ak uhášame Svätého Ducha, aj skúsenosť Božieho Otcovstva bude v nás uhášaná.

4. Ďalším dôvodom je skutočnosť, že ešte nie sme dokonale obnovení v zmýšľaní, a preto nás apoštol Pavol vyzýva: „*Prosím vás teda, bratia, pre rôzne milosrdenstvo Božie, žeby ste ta dali svoje telá v živú obeť svätú a ľúbu Bohu, rozumnú to vašu svätoslužbu. A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale sa premeňte obnovením svojej mysli, aby ste skúšali, čo je vôľa Božia, to, čo je dobré, ľúbe a dokonalé!*“ (Rímskym 12:1-2). Zmena našich postojov, zmena myslenia, začala znovuzrodením a stále pokračuje procesom posvätenia. Naše zmýšľanie o Otcovi ešte nie je také, aké má byť, a preto aj naše poznanie Otcovstva ešte nie je dostatočné, lebo stále poznáme len z čiastky, dokonca aj Otcovstvo (1. Kor 13:9).

IV. Praktické kroky, ktoré v tomto zápase potrebujeme urobiť

Môžeme si položiť otázku: „Čo mám urobiť vtedy, keď skúsenosť Božieho otcovstva v mojom živote chýba?“. Nuž, navrhujem preskúmať u seba nasledovné tri oblasti: Prvá súvisí so Synom,

druhá s Otcom a tretia so Svätým Duchom. Pri skúmaní pôjdeme v poradí, ako sme ho teraz tu uviedli.

Prečo na tomto mieste začíname Pánom Ježišom Kristom, Synom a nie Otcom? Pretože k našej skúsenosti k Božiemu Otcovstvu prichádzame tak, že najprv prijmem Syna a tak prichádzame k Otcovi. Najprv teda ideme k Synovi, a tak poznáme Otcovstvo a potom poznáme život (zo) Svätého Ducha (*„Milosť Pána Ježiša Krista a láska Božia a účasť Svätého Ducha nech je so všetkými vami!“* 2. Korinským 13:13). Preto pôjdeme v poradí, ako sme ho uviedli.

Prvá základná vec, keď chýba skúsenosť Božieho Otcovstva, je uvedená v texte: *„Ja som cesta i pravda i život; nikto nepríde k Otcovi, len skrze mňa“* (Ján 14:6). Tento text samozrejme hovorí o tom, ako prídeme k spaseniu. Ale ak hovorí o tom, ako prídeme k spaseniu, tak zaiste v sebe zahŕňa skúsenosť, ktorá prichádza zo spasenia, a to je skúsenosť synovstva. Nikto nepríde inak ku skúsenosti synovstva a tým aj ku skúsenosti Otcovstva, iba skrze Ježiša Krista. Bez Syna je Otec nedostupný. Preto sa uisti, či ideš k Bohu, k Otcovi, skrze Pána Ježiša Krista. Ak pôjdeš inak, ako skrze Syna, nikdy nezakúsiš Božie Otcovstvo v plnej miere, alebo ho nezakúsiš vôbec. Možno sa spoliehaš na svoje dobré skutky a myslíš si, že Krista nepotrebuješ, že to zvládneš sám, ale výsledok je presne opačný. Nemáš alebo strácaš skúsenosť Božieho Otcovstva.

Spoliehaj sa jedine a iba na Krista a vtedy zakúsiš skutočné Božie Otcovstvo. Jedine milosťou, jedine skrze Ježiša Krista. Jedine skrze pripočítanú Kristovu spravodlivosť, nie tvoju. Otec ti je dostupný jedine skrze Jeho odpustenie, nie skrze tvoje zásluhy. Pamätaj aj na Galaťanov a keď prichádza do tvojho života problém, vždy sa otestuj, či stojíš v evanjeliu Ježiša Krista.

Druhá oblasť, ktorú u seba preskúmame, sa týka Otca. Dobré sa oboznám s tým, o čom je Božie Otcovstvo a zamiluj si ho. Božie Otcovstvo je zjavené v Písme. List Rímskym v ôsmej kapitole vysvetľuje, prečo v otázke Otcovstva máme problém, prečo v tejto otázke je v nás napätie. Je to preto, lebo je možné stále mať mentalitu sluhy a nie syna, lebo nepoznáme, ako Božie Otcovstvo pôsobí a ako sa prejavuje. Musíš vedieť, že Otec nás vychováva a do nášho života dopustí aj utrpenie.

Môžeme si položiť otázku: „Na základe čoho by som mal očakávať, že Otec mi bude naozaj Otcom?“. Odpoveď znie: „Na základe toho, že si uveril v Ježiša Krista“. Prečítali sme si: „...*Otec vás má rád, pretože ste vy mňa mali radi a uverili ste, že som ja vyšiel od Boha*“ (Ján 16:27). Je ti Otcom pretože si uveril v Ježiša Krista!

Tretia oblasť, ktorú si potrebujeme preveriť je, že sa musím uistiť, že naozaj chcem žiť ako syn tohto vznešeného nebeského Otca. Skúsenosť Otcovstva bude chýbať alebo bude značne obmedzená u tých, u ktorých bude neposlušnosť, nepoddajnosť a prítomné rôzne druhy vedomých hriechov. Prečo? Pretože uhášajú Svätého Ducha. A problém môže byť práve v tom, že takýto veriaci v skutočnosti ani nechcú prakticky žiť ako synovia nebeského Otca.

Možno si niečo, čo Boh od teba dlhodobo očakáva, zanedbal. Môže to byť zanedbanie vzťahu s Ním, zanedbanie modlitby. Možno nechceš žiť pred Bohom v pokore, v poslušnosti, v oddanosti a vďačnosti. Možno si sa začal spoliehať na iné evanjelium. Každý z takýchto stavov znamená, že Svätý Duch je uhášaný.

Nevzdávaj zápas o skúsenosť Božieho Otcovstva. Dobre sa oboznám s Božím Otcovstvom tak, ako ho ponúka Biblia a zamiluj si ho také, aké je. Maj dobré biblické očakávania. To znamená: rozjímaj o Otcovstve, modli sa o zažívanie tejto skúsenosti vo svojom živote. Tvoja myseľ musí byť zmenená a vybrúsená pravdami Božieho slova o charaktere, o vznešenosti, o výsadách Otcovstva a o povinnostiach, ktoré z neho vyplývajú, aby si k nemu nadobudol správny postoj, keď ho očakávaš a túžiš po ňom. Zápas o to, aby si túto skúsenosť vo svojom živote mal každý deň. Zápas o to, aby si v tejto skúsenosti stál a udržuj ju. Nech je to predsavzatím, túžbou tvojho srdca a tvojou modlitbou.